

dava sözleşmenin uyarlanması olarak nitelendirilmiş ve mahkemece davanın uyarlama davası olduğu benimsenmiş ise de; bu vasıflandırma dosya kapsamına uygun düşmemektedir. Sözleşmenin uyarlanması dava tarihinde yürürlükte bulunan Borçlar Kanunu maddesinde düzenlenmiştir. Bu maddeye göre götürü bedelli işlerde yüklenicinin yapılacak şeyi kararlaştırılan fiyata yapmaya mecbur olduğu, yapılacak şeyin tahmin edilen miktardan fazla emek ve masrafı gerektirse bile

yüklenicinin bedelin artırılmasını isteyemeyeceği belirtildikten sonra 2. fıkrasında önceden tahmin olunamayan veya tahmin olunup da iki tarafça dikkate alınmayan hallerin işin yapılmasına engel olması veya son derece zorlaştırması halinde hakimin haiz olduğu takdir hakkı dolayısıyla sözleşme bedelini artıracak veya sözleşmeyi feshedeceği belirtilmiş olup, uyarlama ancak bu koşullarda ve sözleşme bedelinin artırılması veya feshedilmesi suretiyle mümkündür.

Davacının anılan maddedeki koşulların varlığını ileri sürerek bedel artırım veya sözleşmenin feshi talebi bulunmadığından davanın uyarlama davası olarak nitelendirilmesi mümkün değildir.

T.C. Yargıtay 15. Hukuk Dairesi Esas No:2017/1819 Karar No:2017/3827 K. Tarihi:7.11.2017 Mahkemesi :Asliye Hukuk Mahkemesi Yukarıda tarih ve numarası yazılı hükmün temyizen tetkiki davalı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış, eksiklik nedeniyle mahalline iade edilen dosya ikmâl edilerek gelmiş olmakla dosyadaki kağıtlar okundu gereği konuşulup düşünüldü: – K A R A R – Dava, eser sözleşmesinden kaynaklanmış olup, davalı iş sahibinin sözleşmeyi feshettiği söylemi nedeni ile sözleşmenin feshine değil tasfiyesine karar verilmesi ve kesin teminat üzerine ihtiyati tedbir konulması istemine ilişkindir. Mahkemece davanın kabulüne dair verilen karar, davalı vekilince temyiz edilmiştir. Dava tarihinde yürürlükte bulunan 1086 sayılı HUMK'nın 76. maddesi hükmünce hakim re'sen Türk Kanunları uyarınca hüküm kuracağından maddi vakıaları ileri sürüp kanıtlamak taraflara, hukuki vasıflandırma hakime aittir. Davacı tarafça verilen 22.11.2011 tarihli açıklama dilekçesinde dava sözleşmenin uyarlanması olarak nitelendirilmiş ve mahkemece davanın uyarlama davası olduğu benimsenmiş ise de; bu vasıflandırma dosya kapsamına uygun düşmemektedir. Sözleşmenin uyarlanması dava tarihinde

yürürlükte bulunan 818 sayılı Borçlar Kanunu 365. maddesinde düzenlenmiştir. Bu maddenin 1. fıkrasına göre götürü bedelli işlerde yüklenicinin yapılacak şeyi kararlaştırılan fiyata yapmaya mecbur olduğu, yapılacak şeyin tahmin edilen miktardan fazla emek ve masrafı gerektirse bile yüklenicinin bedelin artırılmasını isteyemeyeceği belirtildikten sonra 2. fıkrasında önceden tahmin olunamayan veya tahmin olunup da iki tarafça dikkate alınmayan hallerin işin yapılmasına engel olması veya son derece zorlaştırması halinde hakimin haiz olduğu takdir hakkı dolayısıyla sözleşme bedelini artıracak veya sözleşmeyi feshedeceği belirtilmiş olup, uyarlama ancak bu koşullarda ve sözleşme bedelinin artırılması veya feshedilmesi suretiyle mümkündür. Davacının anılan maddedeki koşulların varlığını ileri sürerek bedel artırım veya sözleşmenin feshi talebi bulunmadığından davanın uyarlama davası olarak nitelendirilmesi mümkün değildir. Yanlar arasındaki 05.11.2010 tarihli sözleşme nakit bedel karşılığı düzenlenmiş olup, fesih tek taraflı irade beyanı ve bunun karşı tarafa ulaşması ile hukuki sonuç doğuracağı, arsa payı karşılığı inşaat yapım sözleşmelerinde olduğu gibi fesih ve ileriye etkili fesih ile tasfiye için mahkeme kararına ihtiyaç bulunmamaktadır. İş sahibi tarafından sözleşmenin feshi halinde feshin haksız olduğu, fesih gerekmeyip tasfiye gerektiği ve bunun sonuçları ile ilgili eda davası açılması mümkündür. Davacının davasında tasfiye talebi yanında eda istemi bulunmamaktadır. Bu durumda mahkemece sözleşme feshedilmeden ve davacının istediği tasfiye talebine bağlı olarak herhangi bir eda talebi olmaksızın tasfiye kararı verilmesini isteme ve tek başına tasfiye davası açmakta hukuki yararı bulunmadığından, davanın dava şartlarından olan hukuki yarar yokluğu nedeniyle reddine karar verilmesi yerine bu husus gözden kaçırılarak kabul kararı verilmesi doğru olmamış, bozulması uygun görülmüştür. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle temyiz itirazları kabulü ile hükmün davalı yararına BOZULMASINA, ödediği temyiz peşin harcının istek halinde temyiz eden davalıya geri verilmesine, karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içinde karar

düzeltilme isteminde bulunulabileceğine 07.11.2017 gününde
oybirliğiyle karar verildi. **İlgili Maddeler**

- [HUMK 76 Madde](#)

]]>